

JUDr. Milan Chovanec	
20. 11. 2017	
Číslo	Počet strán

ECLI:SK:OSZA:2017:5113227748.16

Sp. zn.: **19Cb/74/2014 - 601**
IČS: **5113227748**

UZNESENIE

Okresný súd Žilina v právnej veci žalobcu: **SteMar, s.r.o.**, so sídlom 334 Kysucký Lieskovec 023 34, IČO: 45 403 961, právne zastúpeného: JUDr. Michal Miškovič - advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Palisády 32, 811 06 Bratislava, IČO: 47 255 846, proti žalovanému: **Obec Nesluša**, samosprávna obec, so sídlom 023 41 Nesluša, IČO: 00 314 137, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640, o zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 380.974,98 EUR s príslušenstvom, za účasti intervenienta na strane žalobcu: JUDr. Radovana Birku, správcu úpadcu: REaMOS, spol. s r.o., so sídlom Nábřežná 1212, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217, so sídlom správcu Plavisko 7, 034 01 Ružomberok, o námietke žalobcu o neprípustnosti vstupu intervenienta na strane žalobcu, takto

rozhodol:

Vstup JUDr. Radovana Birku, správcu úpadcu: REaMOS, spol. s r.o., so sídlom Nábřežná 1212, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217, so sídlom správcu Plavisko 7, 034 01 Ružomberok ako intervenienta na strane žalobcu v konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 19Cb 74/2014 **nie je prípustný.**

Odôvodnenie

1. Žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 28.8.2013 žalobca pod svojím pôvodným obchodným menom /REaMOSS s. r.o./ navrhol, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 380.974,98 EUR spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 4.11.2009 do zaplatenia a nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Na odôvodnenie uplatneného práva uviedol v rámci vymedzenia skutkových tvrdení poukaz na skutočnosť, podľa ktorej dňa 18.7.1996 bola medzi objednávateľom Školská správa Čadca, IČO: 00 605 409 a zhotoviteľom REaMOS spol. s r.o., Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217 uzavretá Zmluva o dielo č. 86/96, predmetom ktorej bolo vykonanie stavebných prác na stavbe „Rekonštrukcia Základnej školy, IS a prístavba telocvične Nesluša“. V dôsledku reštrukturalizácie štátnej správy pôsobnosť dovtedajšieho objednávateľa prešla na Obvodný úrad Kysucké Nové Mesto a táto zmena bola realizovaná uzatvorením Dodatku č. 1 zo dňa 20.12.1996 k uvedenej Zmluve o dielo. Ďalším Dodatkom pod č. 2 došlo ku zmene ceny diela, ktorá bola dohodnutá vo výške 48.947.402,- Sk vrátane DPH. V rámci delimitácie na strane objednávateľa predmetnú stavbu prevzal žalovaný - Obec Nesluša, o čom bol uzatvorený Dodatok č. 3 s platnosťou od 1.7.2002, v ktorom bola zmenená dohodnutá cena diela na sumu 52.772.974,- Sk. Od uzatvorenia Dodatku č. 3 je daná v zmysle tvrdení žalobcu pasívna vecná legitímácia žalovaného - Obce Nesluša. V bode 4. článku I. písomného vyhotovenia žaloby žalobca uviedol, že zhotoviteľ diela REaMOS spol. s r.o., Kysucké Nové

Mesto zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011 postúpil pohľadávku na spoločnosť REaMOSS spol. s r.o., Kysucký Lieskovec, IČO: 45 403 961, ktorá spoločnosť je aktívne vecne legitimovaná na strane žalobcu. Ako prílohu podania žaloby žalobca okrem iného predložil i písomné vyhotovenie Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 8.11.2011 medzi postupcom REaMOS, s.r.o. a postupníkom REaMOSS, s.r.o., tak ako je táto v písomnom vyhotovení súčasťou spisu na č.l. 18 až 19. V článku 2 bod 2.1.2 tejto Zmluvy o postúpení pohľadávky postupca vyhlasuje, že je veriteľom pohľadávok, a to voči Obci Nesluša, so sídlom v Nesluši, IČO: 31 4137 vo výške 380.974,98 EUR za práce vykonané na stavbe „rekonštrukcia telocvične Nesluša“, ktoré vyúčtoval faktúrou č. 10090293 zo dňa 27.10.2009 vo výške 370.800,16 EUR a faktúrou č. 172005 z 21.2.2005, z ktorej nebola uhradená suma 10.174,82 EUR, a ktorých oprávnenosť bola uznaná listami z 13.12.2010 a 3.10.2008, a ktorá je uplatnená v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 11Rob 319/2011. Z odôvodnenia písomného vyhotovenia žaloby vyplýva skutkové tvrdenie žalobcu, podľa ktorého žalobca v tomto konaní uplatňuje právo na zaplatenie nedoplatku podľa faktúry č. 172005 vo výške 10.174,82 EUR a podľa faktúry č. 10090293 v sume 370.800,16 EUR, teda celkom 380.974,98 EUR.

2.Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, ktorým súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor z 11.3.2014, ktorý odpor podal žalovaný včas a s odôvodnením vo veci samej. Na odôvodnenie odporu žalovaný uviedol, že žalobca na zaplatenie žalovanej istiny nárok nemá. Pokiaľ ide o údajný nedoplatok podľa faktúry č. 172005 v sume 10.174,82 EUR, kontrolou v účtovnej evidencii, kontrolou vykonaných prác a dodávok a kontrolou vykonanej fakturácie bolo zistené, že právny predchodca žalobcu položky zodpovedajúce sume 10.174,82 EUR fakturoval duplicitne, a to potom ako mu už raz boli zaplatené. Faktúra č. 172005 vystavená 20.1.2005 žalovaným nikdy nebola uznaná čo do dôvodu a výšky, a preto žalovaný vznáša voči tejto pohľadávke žalobcu námietku premlčania. Ani zvyšok uplatnenej sumy vo výške 370.800,16 EUR podľa faktúry č. 10090293 nie je uplatnený dôvodne. Žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom, že by mal na zaplatenie takejto sumy nárok. Nepreukázal, že by práce uvedené vo faktúre č. 10090293 boli skutočne vykonané a pokiaľ aj niektoré mali byť vykonané, tak nepreukázal, či boli vykonané v súlade s projektovou dokumentáciou. K žalobe nedoložil preberací protokol. Je nesporné, že podľa tvrdenia žalobcu malo byť dielo ukončené 18.9.2007, pričom povinnosťou žalobcu bolo dielo vyfakturovať v zákonnej lehote 15 dní, ktorá začala plynúť 19.9.2007 a uplynula dňa 3.10.2007. Dielo preto malo byť vyfakturované najneskôr 3.10.2007 a splatnosť ceny diela by uplynula 17.10.2007, v ktorej časti žalovaný poukázal na článok 6.2 Zmluvy o dielo, ktorá je podkladom pre úhradu dodávky. Najneskôr teda 18.10.2007 začala plynúť premlčacia doba pre uplatnenie práva. Nie je možné premlčaciu dobu počítat' odo dňa splatnosti faktúry, keď táto bola vystavená v rozpore so zákonom a s obchodnými zvyklosťami oneskorene. Preto aj voči zaplateniu pohľadávky podľa faktúry č. 10090293 vzniesol žalovaný námietku premlčania. S poukazom na úpravu podľa § 387 ods. 2, § 391 ods. 1, § 392 ods. 1 a § 397 všetko Obchodného zákonníka navrhol žalobu zamietnuť.

3. Podaním zo dňa 7.4.2017, ktoré bolo súdu doručené dňa 13.4.2017 /č.l. 523/, podal JUDr. Radovan Birka, správca úpadcu REaMOS, spol. s r.o. v konkurze, IČO: 31 584 217, so sídlom Nábřežná 1212, 024 01 Kysucké Nové Mesto, podnet na svoj vstup ako intervenienta na strane žalobcu do konania v tejto veci. Poukázal na skutočnosť vymedzenia predmetu tohto konania, v ktorom sa žalobca domáha voči žalovanému pohľadávky v sume 380.974,98 EUR

za vykonané práce vyúčtované faktúrou č. 10090293 v sume 370.800,16 EUR zo dňa 27.10.2009 a faktúrou č. 172005 zo dňa 21.2.2005, z ktorej nebola uhradená čiastka 10.174,82 EUR. Ďalej poukázal na skutočnosť začatia reštrukturalizačného konania voči dlžníkovi uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 25.4.2014 sp.zn. 4R/1/2014, ktoré bolo v Obchodnom vestníku č. 84/2014 uverejnené 5.5.2014. Reštrukturalizácia v označenom konaní bola povolená uznesením zverejneným v Obchodnom vestníku č. 102/2014 zo dňa 30.5.2014. Uznesením č.k. 4R/1/2014-217 zo dňa 9.7.2014 súd zastavil reštrukturalizačné konanie a začal konkurzné konanie a zároveň vyhlásil na majetok dlžníka konkurz. Toto uznesenie bolo v Obchodnom vestníku č. 134/2014 uverejnené dňa 15.7.2014. Do funkcie správcu konkurznej podstaty konkurzný súd ustanovil intervenienta. Dňa 8.11.2011 uzatvoril úpadca v pozícii postupcu so žalobcom v pozícii postupníka zmluvu označenú ako Zmluva o postúpení pohľadávky z 8.11.2011, ktorou postúpil pohľadávku spôsobom, vo výške a za podmienok, ktoré sú v nej uvedené a žalovaný /č.l. 523 rub/ sa zaviazal za postúpenie pohľadávky zaplatiť úpadcovi odplatu spôsobom a vo výške v zmluve uvedenej. Intervenient ďalej poukázal na článok 2 bod 2.1 Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011 /ďalej Zmluva/, v zmysle ktorého pohľadávku predstavuje okrem iného pohľadávka úpadcu voči dlžníkovi: Obec Nesluša 978, 023 01 Nesluša v celkovej výške 380.974,98 EUR za vykonané práce vyúčtované faktúrou č. 10090293 zo dňa 27.10.2009 vo výške 370.800,16 EUR a faktúrou č. 172005 zo dňa 21.2.2005, z ktorej nebola uhradená suma 10.174,82 EUR. Z článku 2 bod 2.2 zároveň vyplýva, že predmetom postúpenia bolo s istinou i zákonné príslušenstvo. V zmysle článku 4 bod 4.1 platí, že žalovaný /č.l. 523 rub/ sa zaväzuje zaplatiť za postúpenie pohľadávky odplatu vo výške stanovenej v prílohe Zmluvy a táto bude zaplatená spôsobom v Zmluve stanoveným. Na základe vlastného šetrenia intervenient zistil, že súčasťou Zmluvy nie je žiadna príloha, ani dodatok, ktorý by špecifikoval výšku odplaty, spôsob vzniku nároku na odplatu, ani jej splatnosť, a teda je zrejmé, že žiadna odplata za postúpenie pohľadávky nebola medzi žalovaným a úpadcom dohodnutá. Preto nebola ani zaplatená, pričom z uvedeného vyplýva, že postúpenie pohľadávky bolo vykonané bezodplatne. Navyše spôsob, akým bolo dohodnuté zaplatenie odmeny, sa javí ako účelový a nezrozumiteľný a tiež neurčitý. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Žilina podaná dňa 14.7.2015, intervenient v pozícii žalobcu navrhuje určenie, že právny úkon vykonaný na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 8.11.2014 uzatvorenej medzi úpadcom v pozícii postupcu a žalovaným v pozícii postupníka /č.l. 524/, predmetom ktorej bolo okrem iného postúpenie pohľadávky úpadcu voči žalovanému Obec Nesluša v celkovej výške 380.974,98 EUR za práce vyúčtované faktúrou č. 10090293 vo výške 370.800,16 EUR a faktúrou č. 172005, z ktorej nebola uhradená čiastka 10.174,82 EUR, je voči veriteľom úpadcu právne neúčinný. Toto konanie je vedené pod sp.zn. 19Cbi 8/2015. Intervenient poukázal na úpravu podľa § 82 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej už len CSP/. Uviedol, že je nepochybné, že v prípade rozhodnutia súdu o neúčinnosti právneho úkonu v konaní sp. zn. 19 Cbi 8/2016, resp. pri konštatovaní jej neplatnosti bude možné odôvodnene predpokladať poskytnutie peňažného plnenia do konkurznej podstaty úpadcu v prípade, že táto povinnosť bude žalovanému v súdnej veci sp.zn. 19Cb 74/2014 uložená. Na základe uvedeného je tak zrejmé, že intervenient má právny záujem na výsledku konania vedeného u Okresného súdu Žilina pod sp.zn. 19Cb 74/2014, pretože jeho výsledok môže priamo ovplyvniť mieru uspokojenia veriteľov v konkurze úpadcu, a preto konajúcemu súdu intervenient oznamuje, že vstupuje do konania vedeného pod sp.zn. 19Cb 74/2014 ako intervenient na strane žalobcu.

4. Na pojednávaní dňa 21.4.2017 /č.l.552/ žalobca cestou štatutárneho zástupcu

vzniesol námietku neprípustnosti vstupu intervenienta na strane žalobcu s výhradou jej dodatočného odôvodnenia. Podaním zo dňa 11.5.2016, ktoré bolo súdu doručené 17.5.2017 /č.l. 576/, žalobca namietol vstup intervenienta do konania. Žalobca uviedol, že so vstupom JUDr. Radovana Birku, správcu úpadcu REaMOS, s.r.o. „v konkurze“ /ďalej ako správca/ ako intervenienta do konania popri žalobcovi v tejto veci nesúhlasí a proti vstupu správcu ako intervenienta v tomto konaní na strane žalobcu vznáša námietky s odôvodnením, ktoré vyplývajú z označeného podania. S poukazom na konanie vo veci sp.zn. 19Cbi 8/2015 žalobca uviedol, že Zmluva o postúpení pohľadávok z 8.11.2011, neúčinnosť ktorej je predmetom konania Okresného súdu Žilina sp.zn. 19Cbi 8/2015 v znení predloženom správcom, nikdy uzavretá nebola a ako taká ani neexistuje, takýto právny úkon s týmto obsahom nebol zmluvnými stranami REaMOS, s.r.o. a REaMOSS, s.r.o. nikdy vykonaný. Správca za účelom a s úmyslom podania žaloby o neúčinnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávok medzi REaMOS, s.r.o. ako postupcom a REaMOSS, s.r.o. ako postupníkom získal kópiu uvedenej Zmluvy o postúpení pohľadávky nahliadnutím do spisu pod sp.zn. 19Cb 74/2014, pričom ide o kópiu zmluvy, ktorá pôvodne bola priložená pôvodným právnym zástupcom žalobcu k žalobe v tejto veci ako dôkaz o existencii aktívnej legitimácie žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011, ktorá bola ako dôkaz pôvodným právnym zástupcom k žalobe pripojená, však v znení predloženom k žalobe ako dôkaz v predloženej textácii /s predloženým obsahom/ neexistuje a nikdy v tomto znení nebola stranami uzatvorená, pretože pri kopírovaní pôvodných príloh zo žalobného návrhu pre právneho zástupcu došlo k omylu, kde k žalobnému návrhu boli ako dôkaz pripojené zmiešané a následne zošité /spojené/ strany viacerých draftov /návrhov zmlúv o postúpení pohľadávok, pracovných verzií/, ktorá zmluva o postúpení pohľadávky v predloženom znení medzi stranami nikdy nebola uzatvorená. Je zrejmé a logické, že správca nikdy nedisponoval originálom zmluvy v znení priloženom ako dôkaz k žalobnému návrhu vo veci sp.zn. 19Cbi 8/2015, pretože uvedená zmluva v takomto znení ani neexistuje, ani nikdy neexistovala. V konaní sp.zn. 19Cbi 8/2015 sa domáha správca neúčinnosti právneho úkonu, ktorý stranami nikdy nebol urobený. Rozsudok navrhovaný vo veci sp.zn. 19Cbi 8/2015 by nemal za vznik povinnosť žalobcu poskytnúť peňažné plnenie do konkurznej podstaty úpadcu REaMOS, s.r.o. v konkurze, pretože právny úkon v žalobou označenej forme a obsahu nikdy nebol stranami urobený, teda neexistoval. Správca nemôže mať nijaký záujem na výsledku konania Okresného súdu Žilina sp.zn. 19Cb 74/2014 a výsledok uvedeného konania sp.zn. 19Cbi 8/2015 nebude mať nijaký vplyv na následnú povinnosť žalobcu plniť do konkurznej podstaty úpadcu REaMOS, s.r.o. v konkurze. Z uvedených dôvodov žalobca navrhuje, aby súd vstup správcu ako intervenienta popri žalobcovi neprípustil.

5. Uznesením č.k. 19Cb/74/2014-585 zo dňa 25.8.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.9.2017 súd rozhodol tak, že podstatná zmena rozhodujúcich skutočností tvrdených žalobcom, podľa ktorých: Zmluva o postúpení pohľadávky v znení predloženom pôvodne k žalobe ako dôkaz v predloženej textácii /s predloženým obsahom/ neexistuje a nikdy v tomto znení nebola stranami uzatvorená a Zmluvou o postúpení pohľadávky z 21.6.2010 boli na obchodnú spoločnosť REaMOSS, s. r.o., Kysucký Lieskovec 108, 023 34 Kysucký Lieskovec, IČO: 45 403 961 v právnom postavení postupníka postúpené pohľadávky voči Mestu Kysucké Nové Mesto vo výške 78.964,82 EUR a voči Obci Nesluša vo výške 380.974,98 EUR, nie je prípustná.

6. Podľa § 81 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/:

Intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania.

7. Podľa § 82 ods. 1, 2, 3 a 4 CSP: *Intervenient vstupuje do konania z vlastného podnetu alebo na základe oznámenia o spore podľa § 86 písomným podaním.*

Vstup intervenienta je prípustný počas celého konania.

V podaní, ktorým vstupuje do konania, musí intervenient okrem všeobecných náležitostí podania uviesť tvrdenia, ktoré odôvodňujú jeho právny záujem na výsledku konania.

Vstup intervenienta do konania súd oznámi stranám.

8. Podľa § 83 CSP: *Súd na návrh rozhodne, či je vstup intervenienta prípustný.*

9. Podľa § 85 CSP: *Ak z osobitného predpisu vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný, tvoria intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, nerozlučné spoločenstvo podľa § 77.*

10. Pri rozhodovaní o námietke neprípustnosti vstupu intervenienta na strane žalobcu podľa § 83 OSP, tak ako bola vznesená žalobcom, sa súd oboznámil s obsahom spisového materiálu vo veci sp.zn. 19Cb 74/2014, ako aj s obsahom pripojeného spisového materiálu sp.zn. 19Cbi 8/2015, ktoré incidenčné konanie k momentu vydania tohto uznesenia nie je právoplatne skončené. Zo žaloby vo veci sp.zn. 19Cbi 8/2015 vyplýva, že sa intervenient v tomto konaní domáha určenia, že právny úkon vykonaný na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 8.11.2014 uzatvorenej medzi úpadcom REaMOS, s.r.o. v konkurze v pozícii postúpcu a žalovaným - SteMar, s.r.o., IČO 45 403 961, so sídlom Kysucký Lieskovec 023 34 v pozícii postupníka, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky úpadcu voči dlžníkovi Mesto Kysucké Nové Mesto, Námestie Slobody 94, 024 01 Kysucké Nové Mesto v celkovej výške 78.964,82 EUR za vykonané práce vyúčtované faktúrou č. 138 vo výške 1.342.046,- Sk zo dňa 17.11.1999, so splatnosťou 7.2.2000 a faktúrou č. 145 vo výške 1.036.848,- Sk zo dňa 1.12.1999, so splatnosťou 7.2.2000, ktoré dlžník písomne uznal dňa 12.1.2003 voči dlžníkovi Obec Nesluša v celkovej výške 380.974,98 EUR za vykonané práce vyúčtované faktúrou č. 10090293 vo výške 370.800,16 EUR zo dňa 27.10.2009 a faktúrou č. 172005 zo dňa 21.2.2005, z ktorej nebola uhradená čiastka 10.174,82 EUR a ktorých oprávnenosť bola uznaná listami zo dňa 13.12.2010 a 3.10.2008 a voči dlžníkovi VB LEASING spol. s r.o., IČO: 31 378 528, so sídlom Námestie 1. Mája 11, Bratislava, v celkovej výške 14.499,47 EUR vzniknutá z nevyplateného rozdielu zo záverečného vyúčtovania, je voči veriteľom úpadcu právne neúčinný. Zároveň v tomto konaní navrhuje, aby mu boli priznané trovy konania. Ako prílohu podania žaloby v označenej incidenčnej veci správa predložil Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011 v znení jej obsahu ako je prílohou podania žaloby vo veci sp. zn. 19 Cb 74/2014 na č. l. 18, 19.

11. Intervencia ako procesný inštitút upravený v § 81 až § 88 CSP je procesným inštitútom zavedeným do právneho poriadku Zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilným sporovým poriadkom s účinnosťou od 1.7.2016. Intervencia v zmysle označenej úpravy je fakultatívna, a teda je na rozhodnutí intervenienta, či do konania vstúpi alebo nie. Účelom vstupu intervenienta do sporu je podpora strany sporu, na ktorej strane vystupuje, pričom intervenient má vlastný právny záujem na výsledku sporu, ktorý vyplýva z hmotného práva. V porovnaní s

pôvodnou úpravou vyplývajúcou z Občianskeho súdneho poriadku /Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok - ďalej už len OSP/ podľa § 93 OSP má intervenient podobné črty, ako vedľajší účastník, pričom podstatný rozdiel medzi právnymi úpravami týchto inštitútov spočíva v tom, že pôvodná právna úprava vôbec nešpecifikovala, aký význam mal rozsudok pre vedľajšieho účastníka, oproti čomu nová právna úprava inštitútu intervencie rozlišuje, či rozsudok je v intervenovanom spore pre intervenienta záväzný /§ 84 CSP/ alebo záväzný nie je /§ 85 CSP/, či a za akých okolností má význam ako otázka predbežná v právnom vzťahu medzi intervenientom a stranou, ktorú intervenient v spore podporoval /§ 88 CSP/.

12. Pri rozhodovaní o vznesenej námietke žalobcu o neprípustnosti vstupu intervenienta na strane žalobcu súd ako zásadný a primárny zohľadnil jednoznačne vyjadrený nesúhlas žalobcu s intervenciou JUDr. Radovana Birku správcu úpadcu REaMOS, spol. s r.o., so sídlom Kysucké Nové Mesto na strane žalobcu v tomto konaní, ako vyjadrenie tohto nesúhlasu jednoznačne a spoľahlivo vyplýva jednak z vyjadrenia sa štatutárneho zástupcu žalobcu na pojednávaní 21.4.2017 /č.l. 552/, ako aj z písomného podania žalobcu cestou jeho právneho zástupcu z 11.5.2016, ktoré bolo súdu doručené 17.5.2017 /č.l. 576 až 577/. Súhlas strany sporu, na strane ktorej má intervenient vystupovať v prípade, ak vstúpil intervenient do konania z vlastnej iniciatívy /ako tomu bolo i v prejednávanej veci, keď tak intervenient učinil písomným podaním zo dňa 7.4.2017 - č.l. 523/, je jedným z predpokladov intervencie. Z výslovnej právnej úpravy podľa § 82 ods. 3 CSP vyplýva vymedzenie náležitostí podania, ktorým intervenient vstupuje do konania, a ktoré náležitosti zahŕňajú vymedzenie tvrdení, ktoré odôvodňujú právny záujem intervenienta na výsledku konania. Zo samotnej úpravy intervencie a postavenia intervenienta podľa CSP nevyplýva požiadavka súhlasu strany konania, na ktorej má intervenient vystupovať s intervenciou. Je však pojmovo vylúčené, aby strana sporu bola v konaní pred súdom podporovaná niekým, koho účasť v konaní si neželá. Rovnaký záver vyplýva i z odôvodnenia uznesenia NS SR sp.zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 5. februára 2013, podľa ktorého: *Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu „ním podporovaného“ účastníka; nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať /hlavného/ účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorý má vedľajší účastník poskytovať /hlavnému/ účastníkovi konania, môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Účastník konania má preto právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá.* Napriek tomu, že citované uznesenie NS SR bolo vydané za účinnosti OSP, je vzhľadom na obsah úpravy intervencie a postavenia intervenienta podľa CSP aplikovateľne i v tejto veci, teda v pomeroch rozhodovania o námietke neprípustnosti vstupu intervenienta na strane žalobcu vznesenej žalobcom po 1.7.2016. Uvedené závery vyplývajúce z uznesenia NS SR citovaného vyššie sa uplatnia o to viac, že procesná úprava po 1.7.2016 pre prípad, ak

intervenient a strana sporu netvorí nerozlučné spoločenstvo, čo je i prípad prejednávanej veci, viaže podľa § 85 CSP účinnosť úkonov intervenienta na súhlas strany sporu, na strane ktorej intervenient vystupuje, a to v rozsahu prostriedkov procesného útoku /pre prípad, že ide o intervenienta na strane žalobcu/, prostriedkov procesnej obrany /pre prípad, že ide o intervenienta na strane žalovaného/. Rovnako je potrebný súhlas strany, na strane ktorej intervenient vystupuje a s ktorou netvorí nerozlučné procesné spoločenstvo, na podanie odvolania intervenientom za podmienky, že bolo rozhodnuté v neprospech strany sporu /§ 360 ods. 2, § 359 všetko CSP /. K prípadným dispozičným procesným úkonom, ako je napríklad zmena žaloby, jej späťvzatie, vzájomná žaloba alebo zmier alebo k hmotno-právnym úkonom, ako je napríklad uznanie nároku, vzdanie sa nároku a iné hmotno-právne námietky, nie je súhlas intervenienta v prípade ich realizácie stranou sporu potrebný a najmä tento okruh úkonov prináleží vykonávať výlučne strane sporu, resp. strane sporu ako účastníkovi samotného právneho vzťahu pokiaľ ide o hmotnoprávne účinky. Pokiaľ by intervenient vykonal za stavu vyjadrenia nesúhlasu s jeho vstupom stranou sporu, popri ktorej má intervenient vystupovať akýkoľvek iný procesný úkon, bola by takáto situácia v rozpore s účelom vstupu intervenienta do sporu, ktorým účelom je práve vyššie skonštatovaný účel vlastnými procesnými úkonmi podporovať stranu sporu, na ktorej vystupuje. Na základe uvedených konštatovaní a z nich vyodených záverov sa súd nestotožňuje s komentárom Civilného sporového /Števček, M. Ficová, S. Baricová, J. Mesiarkinová, S. Bajánková, J. Tomašovič, M. a kol.. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha: C.H.BECK, 2016 / k § 83, v zmysle ktorého pre rozhodnutie o prípustnosti intervencie je irelevantné, či strany sporu s intervenciou súhlasia alebo nie a procesné postavenie intervenienta môže vzniknúť aj proti vôli strany sporu, ktorú intervenient v spore podporuje. Rovnako na základe vyššie uvedených konštatovaní a z nich vyodených záverov súdu a pri zdôraznení časovej následnosti vydania uznesenia NS SR sp.zn. 3Cdo/188/2012 z 5. februára 2013 vo vzťahu k uzneseniu NS SR sp.zn. 8Sžo/172/2010 zo dňa 29.6.2010 a vo vzťahu k uzneseniu NS SR sp. zn. 2 Cdo 212/2012 zo dňa 24.8.2012, ako aj pri zohľadnení vyššie citovaných záverov uznesenia NS SR sp. zn. 3 Cdo/188/2012, ktoré nerozlišuje medzi konkrétnymi typmi strán sporu /účastníkov/, teda nevyčleňuje z okruhu účastníkov konania napríklad len spotrebiteľov, len nesúhlas ktorých by bol spôsobilý zabrániť vedľajšiemu účastníctvu na ich strane /na strane 7 odôvodnenia toto uznesenie priamo a výslovne odkazuje vo vzťahu k prijatým záverom na ustanovenie § 93 ods. 1 i § 93 ods. 2 OSP/, sa súd nestotožňuje so závermi podľa uznesenia NS SR sp.zn. 8Sžo/172/2010, v zmysle ktorých samotné nesúhlasné stanovisko žalobcu nemôže byť dôvodom na rozhodnutie o nepripustení vedľajšieho účastníctva a uznesenia NS SR sp. zn. 2 Cdo 212/2012 zo dňa 24.8.2012, v zmysle ktorých pri splnení zákonnej podmienky pre pripustenie vedľajšieho účastníka do konania, ktorou je jeho právny záujem na výsledku konania, rozhodne súd o pripustení vedľajšieho účastníctva aj proti vôli účastníka, vedľa ktorého sa má vedľajší účastník konania zúčastniť. V nadväznosti na uvedené závery a argumentáciu súd pri primárnom zohľadnení vyjadrenia nesúhlasu žalobcu s intervenciou JUDr. Radovana Birku ako správcu úpadcu REaMOS, spol. s r.o. na strane žalobcu, rozhodol tak, že vstup intervenienta nie je prípustný. Pri absencii súhlasu žalobcu so vstupom intervenienta na jeho strane a pri vzatí do úvahy tejto skutočnosti ako primárnej pre rozhodnutie, tak ako vyplýva z výroku tohto uznesenia, súd nevzhliada priestor pre uvádzanie ďalších dôvodov týkajúcich sa argumentácie žalobcu, ktorou vzniesol námietku neprípustnosti vstupu intervenienta na strane žalobcu v tomto konaní, a preto ďalšie dôvody súd neuvádza.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu **nie je** odvolanie prípustné.

V Žiline, dňa 14. novembra 2017

JUDr. Martina Brniaková
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Iveta Dekanovská